

Роднитъ простори

Блести въ опална ширь безоб-
лачно небе;
Въ единъ купнежъ горятъ за-
ключени простори,
И въ безпредѣлний миръ нао-
коло едно
Неразгадаемо мълчание говори...

Гърдитъ дишатъ волно — тихо
е навредъ.
Лазуритъ съ магия свѣтла те
обгръщатъ.
Отъ близо и далечъ на замечта-
ний край
Съ тайни трепети просторитъ
отвърщатъ.

Георги К. Гюровъ
у-къ — Ломъ

Великденъ

Обични градинарчета
малки градинарчета
весели, засмѣни,
съ шапки накривени
втори срокъ изтече
и сме волни вече
праздникъ наближава
веселба настава
яйчица червени
за деца засмѣни
а сладкиши вкусни
за деца послушни
и за ученички
блокче и боички
Чухте ли деца
съ румени личица?
Сбогомъ мили приятели,
славни мои писатели.

Иванка П. Драгоева
ученичка въ Френския колежъ
Ямболъ

Пролѣтъ

Пролѣтъ мила пакъ настана
По горитъ и полята.
Баба зима вече престана
Да върлува по земята.

Ей ги птички пѣстрокрили,
Пакъ при нази се завръщатъ
Всички, всички сж засмѣни —
На радостъта ни отвръщатъ.

Пакъ гората се разлисти —
Отъ далечъ се зеленѣе.
По клонитъ обемисти
Лекъ вѣтрецътъ тихо пѣе.

Всичко вънка се събужда
Отъ дълбоки зименъ сънъ.
И далеко се отцежда
Монотоненъ, бистъръ звънъ.

Георги Ив. Даскаловъ
у-къ въ III класъ с. Хисаръ

Пчелица

Зъмъ, зъмъ, зъмъ, пчелице,
малка работна царице,
ти въ градини отъ цвѣтецъ
носишъ сладкия медецъ.

И на плоднитъ дървета
сипешъ плодовитъ прашецъ
и съсъ малкитъ крачета
се катеришъ по стълбецъ.

Много сладъкъ е медаца,
ала страшенъ е жилеца,
че кого ужилишъ ти
май че много ще скърби.

Маргарита Иванчева
у-чка отъ I пр. кл.
с. Кнежа, Орѣховско